



Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 61/15
V Lucemburku dne 4. června 2015

Rozsudek ve věci C-579/13
P a S v. Commissie Sociale Zekerheid Breda,
College van Burgemeester en Wethouders
van de gemeente Amstelveen

Členské státy mohou státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, uložit povinnost složit zkoušku občanské integrace

Prováděcí pravidla k této povinnosti však nesmějí ohrozit naplňování cílů směrnice týkajících se dlouhodobě pobývajících rezidentů

Unijní směrnice¹ stanoví, že členské státy přiznávají právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta státním příslušníkům třetích zemí, kteří bezprostředně před podáním příslušné žádosti pobývali oprávněně a nepřetržitě na jejich území po dobu pěti let.

P a S jsou státními příslušnicemi třetích zemí, které jsou od 14. listopadu 2008 v případě paní P a od 8. června 2007 v případě paní S držitelkami oprávnění k dlouhodobému pobytu v Nizozemsku, přičemž tato oprávnění jim byla udělena na základě této směrnice. Podle nizozemského práva podléhají povinnosti složit zkoušku občanské integrace ve stanovené lhůtě, a to pod sankcí pokuty, aby prokázaly nabytí ústních a písemných znalostí nizozemštiny a dostatečné znalostí nizozemské společnosti. Pokud není zkouška složena v této lhůtě, je stanovena lhůta nová, přičemž částka pokuty se pokaždé zvyšuje.

P a S podaly žaloby proti rozhodnutím, jež jim ukládají složit zkoušku občanské integrace. Centrale Raad van Beroep (ústřední soud pro správní spory, Nizozemsko), který rozhoduje o odvolání, vyjádřil pochybnosti, pokud jde o soulad povinnosti občanské integrace s uvedenou směrnicí. Zejména se Soudního dvora táže, zda je po přiznání postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta přípustné, aby členské státy mohly vyžadovat splnění integračních podmínek ve formě zkoušky občanské integrace, jejichž nesplnění je sankcionováno systémem pokut.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr rozhodl, že směrnice nebrání uložení povinnosti složit zkoušku občanské integrace, avšak s výhradou toho, že prováděcí pravidla takové povinnosti nesmí ohrozit naplňování cílů směrnice.

Nejprve Soudní dvůr konstatuje, že složení dotčené zkoušky není podmínkou pro získání nebo zachování postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, nýbrž s sebou nese pouze uložení pokuty². Mimoto Soudní dvůr poukazuje na významnost přiznanou integračním opatřením unijním zákonodárcem. V tomto ohledu Soudní dvůr konstatuje, že směrnice členským státům neukládá ani nezakazuje, vyžadovat od státních příslušníků třetích zemí, aby splnili integrační povinnosti poté, co získali postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.

Pokud jde o zásadu rovného zacházení, Soudní dvůr rozhodl, že situace státních příslušníků třetích zemí není srovnatelná se situací vlastních státních příslušníků dané země, pokud jde o užitečnost takových integračních opatření, jako je získání znalostí jak jazyka, tak i společnosti dané země. Proto skutečnost, že dotčená povinnost občanské integrace není uložena vlastním státním příslušníkům dané země, neporušuje právo státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou

¹ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. 2004, L 16, s. 44; Zvl. vyd. 19/06, s. 272).

² Otázky položené předkládajícím soudem se týkají pouze státních příslušníků třetích zemí, kteří byli oprávněni k pobytu v Nizozemsku ke dni vstupu dotčeného zákona v platnost, tedy ke dni 1. ledna 2007, a kteří požádali o postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v období od 1. ledna 2007 do 1. ledna 2010.

dlouhodobě pobývajících rezidenty, na rovné zacházení jako se státními příslušníky dotčeného členského státu.

Kromě toho je nesporné, že získání znalostí jak jazyka, tak společnosti hostitelského členského státu podporuje vzájemné působení a rozvoj sociálních vztahů mezi státními příslušníky třetích zemí a státními příslušníky dotčeného státu a činí méně obtížný přístup státních příslušníků třetích zemí na trh práce a k odbornému vzdělávání.

Avšak prováděcí pravidla k povinnosti občanské integrace nesmějí ohrožovat naplňování cílů směrnice. V tomto ohledu má Soudní dvůr za to, že je třeba zvláště zohlednit úroveň znalostí požadovanou ke složení integrační zkoušky, dostupnost kurzů a nezbytných materiálů k přípravě na tuto zkoušku, výši poplatků za zápis k uvedené zkoušce nebo i zvláštní individuální okolností, jako jsou věk, negramotnost, nebo úroveň vzdělání.

Konečně pokud jde o pokutu, Soudní dvůr poznamenává, že její maximální možná částka dosahuje poměrně vysoké úrovně, a sice 1 000 eur, a že tato pokuta může mimoto být uložena pokaždé, když lhůty ke složení zkoušky občanské integrace uplynou, aniž dojde ke složení této zkoušky, a to bez jakéhokoli omezení, dokud dotýčný státní příslušník třetí země uvedenou zkoušku nesloží.

Kromě toho poplatky za zápis k účasti na zkoušce, jakož i případně výdaje spojené s přípravou na ni, musejí hradit dotýční příslušníci třetích zemí. Co se týče zejména poplatků za zápis, Soudní dvůr uvádí, že podle nizozemské vlády částka poplatků za zápis činí 230 eur, přičemž dotýční státní příslušníci třetích zemí musejí tyto poplatky zaplatit pokaždé, když se v průběhu stanovené lhůty dostaví ke zkoušce občanské integrace. Za těchto podmínek, jejichž ověření přísluší předkládajícímu soudu, může zaplacení pokuty, vedle placení výdajů týkajících se zkoušek, ohrozit naplňování cílů sledovaných směrnicí a tudíž ji zbavit jejího užitečného účinku.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499